

FÖREMÅL. ÅR 2076.

PAZ möter ett förskrämt BARN som är ute på en ensam vandring. Paz bär på en ryggsäck och har ett bandage runt halsen.

Ett visst avstånd mellan dem.

PAZ. Hej.

Barnet bara ser på henne.

PAZ. Vad gör du här helt ensam?

Han ser på henne.

PAZ. Är du där på riktigt?

BARN. Ja.

PAZ. Förlåt, jag har gått flera mil utan att möta någon. Och när du inte sa någonting...

BARN. "Prata aldrig med främlingar.

PAZ. Det är bra. Jag hade en liten son, mindre än du till och med. Han pratade med alla.

Luffare och dårar, som om de var bästa kompisar. Man kan inte lita på någon nuförtiden.

(Kort paus.)

Var är dina föräldrar?

BARN. De kommer tillbaka.

PAZ. Har de lämnat dig här?

BARN. Jag vet inte.

PAZ. Har något hänt med dem?

Barnet skakar på huvudet, lite ställd. Kanske fortfarande i chock.

PAZ. *(Mjukt.)* Vill du följa med mig?

BARN. Vart är du på väg?

Något får Paz att hålla inne med svaret.

PAZ. Jag måste be dig om en sak. Ett snabbtest.

Han ser på henne.

PAZ. Jag måste vara säker på att du är människa.

BARN. Det är jag. Hedersord.

PAZ. *(Inte ovänligt.)* Det räcker inte.
De har ögon överallt.

Paz tar fram kniven från förra scenen.

PAZ. Jag måste skära dig i fingret. Så jag ser att ditt blod är rött.

BARN. *(Rädd.)* Jag vill inte.

PAZ. Det går fort, du kommer inte att känna något.

BARN. Du kan ställa frågorna. Frågorna som bara människor kan svara på.

PAZ. Det funkar inte längre. De har blivit för bra på att låtsas.

Kort paus.

PAZ. Sträck fram fingret. Har inte du fått lära dig att vara modig?

BARN. Jag kan inte.

PAZ. Då får jag lämna dig här ensam. Vill du det?

Barnet ser ut att brista i gråt. Paz kommer närmare.

PAZ. Var inte rädd.

Barnet, med hotfull röst.

BARN. Det finns en hake med ditt "test".